

Partiokiltalaiset kokoontuivat Loimaalla

Mikä on partiokilta? ”Eläkkeelle” jääneiden partiolaisten ryhmä, hihkaisee joku yleisön joukosta. Eläkkeelle jäänyt partiolainen ei suinkaan ole virallisesti eläkeiässä, vaan nuorimmat kiltalaiset ovat 30-kymppisiä aktiivisen partiotoiminnan taakseen jättäneitä ainakin väliaikaisesti, selventää valtakunnallinen kiltamestari Pirjo Rintamäki ja kertoo lähettäneensä viime vuonna kolme 100-vuotisonitteluä, joten yläikärajaa ei ole.

Veteraanituvalla järjestetty päivä kokosi Varsinais-Suomesta, Satakunnasta ja Hämeestä reilut 50 henkilöä. Suomessa toimii kaikkiaan 43 kilttaa, joissa jäseniä on noin 600.

Fellowship Cafe nimellä kulkevan päivän aikana perehdyttiin kilttojen toimintaan, paikalliseen parti- ja paikkakuntahistoriaan sekä kauppatieteiden tohtori Visa Huuskosen johdattamana jaksamisen kysymyksiin. Oli kyse sitten työssä tai harrastuksessa jaksamisesta. Arkiset ja jokaista koskettavat esimerkit naurattivat, koskettivat ja ajatteluttivat. Loppu-tehtävänä Huuskonen käski ottamaan eteensä metrimittan ja miettimään, miten voisi parantaa työskentelyään sentin verran vaikka viikossa. Vuoden aikana muutoksia on tapahtunut jo aikamoinen määrä.

Koiviston tyttö partioon Raumalla

Koivistolla syntynyt Ulla Halminen (o.s. Pulli) kertoi aloittaneensa partiopolkunsa vuonna 1948 Karimon lippukunnan tontuissa (tontut= sudenpentuikäisiä tyttöpartiolaisia). – En muista, oliko siskojeni lisäksi mukana muita karjalaisia, kertoo Halminen, mutta koivistolaistytöt sopeutuivat hyvin. Ulla Halmisen oma partiotaival jatkui kolkkapoikien johtajana aina aikuisikään asti. – Siellä tehtiin kaikkea kivaa, rakennettiin ja lennätettiin lennokkeja, Halminen muistelee ja jatkaa, että perheen perustaminen katkaisi oman toiminnan partiosta, joskin kaikki neljä lasta ovat olleet partiolaisia.

Nyt Suomen suurimpaan raumalaiseen Fransiskus-kiltaan kuuluvana Halminen toimii aktiivisesti.

- Viime vuonna olimme Kilkkeella (Suomen Jamboree) ”mummolassa” kahvinkeitäjinä 10 päivää. Haaveena on ensi

Ulla Halminen keskustelemaan kiltamestari Pirjo Rintamäen kanssa keiton syönnin lomassa.

kesän Ruotsin Jamboree, ker-toilee tämä toimelias nainen, joka harrastuksenaan suunnistaa. Taskusta löytyy myös purjelentäjän lupakirja.

Koivisto on edelleen voimakkaasti elämässä mukana. – Isäni oli merimies, hän käväisi jatkosodan aikana Koivistolla. Vanhempani ostivat v. 1941 ruotsalaistilan Raumalta, joten emme palanneet jatkosodan aikana takaisin. – Paitsi joka kesä palaan sinne tutkimaan ja muistelemaan, ahkera Koiviston matkaja kertoo.

Kotitekoisen makuiset tarjottavat

Keitto tuoksuu, kotitekoiset sämpylät ja tumma leipä viettelevät pehmeän kanakeiton kanssa makuhermoja. Veteraanituvan keittiössä hyörii pitopalveluyrittäjä Hanna Ruohonen (o.s. Mäkiloski).

Pitopalvelulla ei ole kiinteätä paikkaa, Ruohonen menee sinne, minne pyydetään. Tänä partiolaisten tapahtumaan huolehtimaan ruokailuista ja kahvituksesta.

– Olen 20 vuotta pyörittänyt pitopalvelua, ensin liitännäiselinkeinona, nyt päätyönä. Teen itse kaiken, koska haluan tietää, mitä tarjotaan. ”Kotitekoisen makuinen” on mottoni. Suurimpiin juhliin palkkaan tarjoiluhenkilökuntaa, yrittäjä valottaa toimintatapojaan.

Hanna Ruohosen molemmat vanhemmat ovat Kurkijoelta kotoisin, isä Mikrilästä, äiti Elisenvaaran Ameriikasta.

Ruohonen on itsekin toiminut aikoinaan Kurki-Säätiössä, mutta ei ole itse käynyt Kurkijoella. – Pidän mieluummin suvun kertomat muistikuvat, kuin menen itse katsomaan. Tosin poikani on käynyt siellä.

Partiotoiminta on Ruohoselle tuttua lasten ja miehenvel-

jen, Veikko Ruohosen kautta, - itse en ole toiminnassa ollut mukana, hän kertoilee ja tuo il-tapäivän päätteeksi herkullisen kermatäytekakun päiväkahvin kera nautittavaksi.

Helena Sulavuori

Pitopalveluyrittäjä Hanna Ruohosen sukujoukko Kurkijoella. Yrittäjänä hän on saanut tukevan jalansijan saviseudulla.

Tässä lehdessä

Kurkijoen kirkko herää eloon,

kun Pietarin eremita-sissa työskentelevä 3D-mallintaja Pjotr Skoblikov kokoaa sen pala palalta valokuvista, toivottavasti myös piirustuksista. Piirustusten saamiseen tarvitaan apua.

Lue lisääsivulta 7

Lukijamatkojen ilmoittautumispäivät lähenevät.

Ensimmäisen matkan ilmoittautumisaika päättyy maaliskuun loppupuolella. Tähän lehteen olemme saaneet tarkennetun matkaohjelman ja hinnat.

Tutki tarkemmin ja tule mukaan **takasivu**

Valamon tavoitteena omavaraistalous

Toisella lukijamatkalla kesäkuussa vierailimme Valamossa. Tällöin voitte katsoa, miltä Valamon pellot näyttävät tänään. Valamon tavoitteena on omavaraistalous ja siihen pyrkimään on auttanut viime vuonna päätynyt suomalaisten hallinnoima projekti. Sivut..... **10-11**

Tärkeitä päivämääriä

- Kurkijoki-seminaari 12.3. Turussa aiheena sukututkimus
- Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan kokous Loimaalla 19.3.
- Loimaan Messut 2.-3.4. Hirvikoskella Säätiöllä oma osasto messuilla
- Avoimet ovet toimituksessa 3.5.
- Lukijamatkat:
18.-22.5. Konevitsa, Kurkijoki
8.-12.6. Valamo, Kurkijoki
8.-10.7. Viipuri
25.-28.8. Kurkijoki
- Karjalaiset Kesäjuhlat Turussa 17.-19.6.
- Hiitolan Pitäjäjuhlat Porissa 6.-7.8.
- Kurkijokelaisten 65. pitäjäjuhlat Loimaalla 13.-14.8.

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 11.3., 25.3. ja 8.4.

Bittitaivas vai bitti....?

Aamulla avaan tietokoneen. Tutut kansiot ovat edellisen päivän toimenpiteiden vuoksi hukassa.

En vielä huolestu, laitan haun päälle – ei mitään! En vieläkään suuresti huolestu, onhan koneessani varmuuskopiointi, tosin edellinen kopiointi oli viime vuoden puolella, mutta eihän tänä vuonna nyt ole niin paljon vielä tapahtunut. Varmuuskopion hakutoiminto ei tunne oikean nimisiä kansioita – nyt huolestun! Tutkinnan tulos – työpöydällä olleita kansioita ei ole varmuuskopioitu. Ajatukseni ja tunteeni eivät ole ollenkaan taivaallisia, pikemminkin jostain kuumemmasta paikasta kotoisin.

Odottava materiaali lehteen – oli tärkeimmän kansion nimi. Sinne oli talletettu sähköisesti lähettämäämme materiaalia; kuvia ja juttuja. Osan löysin kaivelemalla vanhoja sähköposteja, mutta osa on edelleen hukassa. Otan kiitollisena ne uudelleen vastaan.

Viime vuosina on ilmestynyt kirjoja, jotka perustuvat lähetettyihin kirjeisiin ja ihmisten väliseen kirjeenvaihtoon. Olemme saaneet lukea Jean ja Aino

Sibeliuksen kirjeenvaihtoa sekä sota-ajan kirjeenvaihtoa kotirintaman ja rintaman välillä. Mitenkähän 70 vuoden päästä? Löytyykö kirjeitä? Kuinka moni säästää sähköisen kirjeenvaihtonsa, ottaa paperikopion tai varmuuskopioi sen ja tulevaisuudessa siirtää sen aina uudempaan säilytysmuotoon. Pelkään, että paljon mielenkiintoista henkilöhistoriaan liittyvää materiaalia häviää. Koneen vaihdon yhteydessä ei välttämättä näe sen historiallista merkityksellisyyttä, vaan tietoisesti painaa delete-nappulaa. Eihän tämä nyt ole niin tärkeää.

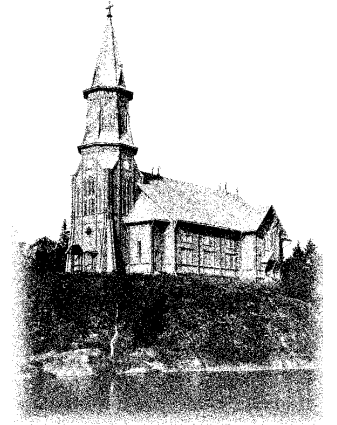
Tai sitten käy näitä tahattomia katoamisia. Kone rikkoutuu, varmuuskopiointi pettää tai inhimillinen virhe hävittää tietoja.

Siellä ne leijuvat bittijossakin ja minä kaipaen niitä!

Helena Sulavuori

p.s. Tällä yritän kannustaa teitä huolehtimaan siitä, että tietonne säilyvät tuleville sukupolville.

Hartaus sunnuntaille
27.2.2011
2. sunnuntai ennen
paastonaikaa

Kasvun ihmettelyä

Elämän salaisuuksista ihmeellisimpiä on kasvu. Vaikka maahan kylvetyn siemenen muuttuminen ajan myötä suureksi puuksi tai vastasyntyneen lapsen varttuminen nuoruuden kautta aikuiseksi voidaan selittää tieteen kielellä, herättää kasvaminen ihmettelyä ja ihastusta. Joku näkee niissä tavanomaisten luonnonprosessien toteutuvan. Joku toinen näkee enemmän: hän huomaa tässä kaikessa myös Jumalan voiman.

Uskon syntyminen on yhtä ihmeellistä kuin puhutteleva luonnonilmiö. Pieni alku, kylvetty siemen, itää ja kasvaa ja vahvistuu. Uskokin tarvitsee ravinteikkaan maaperän. Se voi varttua vain hoidettuna – unohdettuna ja laiminlyötynä se näivettyy ja kuihtuu.

Mutta yksi asia on tarpeen muistaa. Usko ei synny ihmisvoimin eikä se kasva hurskaimpienkaan ponnistelujen tuloksena. Uskon syntyminen ja kasvaminen pysyvät täysin Jumalan käsissä. Jos tämä tosiasia unohtuu, ihminen kehittää erilaisia menetelmiä ja tekniikoita, joilla uskon arvellaan syntyvän. Hengellinen johtaja ei silloin olekaan enää kasvuedellytysten hoitaja vaan kasvuun pakottaja. Usko ja sen kasvu tulevat riippuvaisiksi ihmisestä, hänen hengellisistä näkemyksistään ja päämäärästään. Jumalalle ei jää enää tilaa, kun ihminen ottaa sen itselleen.

Kun ihminen määrittelee uskon syntymisen ja hengellisen kasvamisen, hän edellyttää kovin helposti täydellisyyttä. Mutta joka suostuu kasvuun, ei ole koskaan täydellinen, sillä se on ainoastaan pyhän Jumalan ominaisuus. Uskon kasvamisen päämääränä ei olekaan täydellisyys ja virheettömyys, vaan yhä syvempi Jumalan rakkauden ja armon tunteminen. Juuri niitä tarvitsee keskeneräinen ja omat vikansa tunnistava, oman uskonsa ja elämän suurten kysymysten kanssa kipuileva ihminen. Ei ole mitään turvallisempaa kuin luottamus siihen, että Jumala antaa kasvun.

Tapio Luoma

Tapio Luoma on Seinäjoen seurakunnan kirkkoherra.

Kuolleita

Rakkaamme

**Riitta Liisa
HAMUNEN**

* 22.7.1933 Kurkijoki
† 28.1. 2011 Raisio

Kaikilla asioilla auringon alla,
paikkansa, hetkensä, aikansa on.
Aika on syntyä, aika on kuolla,
aika on elämää elää.
Ihmiset maan päällä ihmettelemme,
itkemme, nauramme, taistelemme.
Emme me ymmärrä elämän tietä,
emme sen kulkua, suuntaa.

Ilmari-veli perheineen
sisaret Martta ja Hilja
sisarvainajan lapset
velivainajan lapset
sukulaiset ja ystävät

Alku ja loppu
välissä eletty elämä.
Ilta-auringon kasvoilla
elämän mitta.
kaivaten **Martta**

Rakkaamme siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

**Tyyne
HELMINEN**

o.s.Kojo

* 18.09.1916 Kurkijoki
† 11.02.2011 Iitti

Kuin linnun siivin liittää
pois päivä.
Iltakellot soi.
Ohitse elon kiire kiittää,
et enää mukaan
päästä voi.
Et pääse. Etkä tahdokaan.
Jäät hämärtuuleen
lauhaan keimuntaan.
Valkamaan.
(Viljo Kojo)

Äitiä ja mummoa rakkaudella
kiittäen ja kaipauksella muistaen
Lapset puolisoineen
Lapsenlapset
Muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus Iitin kappelissa 05.03.2011. Kiitämme osanotosta

60 Kurkijokelainen VUOTTA SITTEN...

Kurkijokelainen 8 – 1951, lauantaina helmikuun 24. P:nä

Tarina kahvista

Kahvi loppu,
siit tul emänil hoppu.
Mist nyt kielen kastiketta,
ku ei oo kahvin vastiketta.

Mut rajajääkärit on
kiukkusii,
ei sais tuuva muuta ku
sikurii.

Mut kahvinhampaan särky
on kamalaa.
Se on niinkuin salama.

Tuol Torniojoki laaksos,
on kahvii joka maastos.
Sin tuuvaa raja tuolt puolt
mut meil ei oo mist tuot.

Matti Toiviainen 9 v.

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Jaakko Taitonen (pj.), Raija Laaksonen,
Marjaliisa Laine, Tapio Nikkari ja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14
p. (02) 762 2551, 050-521 3336, toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 70 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalk. 50 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 39 euroa
6 kk..... 23 euroa
Pohjoismaat 44 euroa
Muualle 52 euroa
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Nimi-päivät

**Helmikuu
viikko 8**

25 Pe Tuija, Tuire
26 La Nestori
27 Su Torsti

viikko 9

28 Ma Kalevalan päivä,
suomalaisen
kulttuurin päivä,
Onni

Maaliskuu

1 Ti Alpo, Alvi, Alpi
2 Ke Virve, Virva, Fanni
3 To Kauko
4 Pe Ari, Arsi, Atrö
5 La Laila, Leila
6 Su Laskiaissunnuntai,
Tarmo

viikko 10

7 Ma Tarja, Taru
8 Ti Kansainvälinen
naistenpäivä,
Laskiaistiistai,
Vilppu
9 Ke Auvo
10 To Aurora, Aura, Auri

Muistettavaa

Kalakurjet Nikolain pilkki
5.3. Yläneellä veljesrannassa
klo 9.00 alkaen. Opasteet tien
varressa. Ilmoittautumiset 050-
3628966/ Repo. Makkaraa ja
kahvia tarjolla.

Hiitolan Pitäjaseura järjestää
nuorten- ja lasten talvitapahtu-
man "Ovat Juureni Karjalassa"
su. 6.3. Salomonkallio, Nakkila
Kivialho. Tapahtuman avaus klo
13 kahvion edessä. Isät, äidit,
mummot, ukot, tuokaa jälkipol-
venne tapahtumaan jossa tarjol-
la laskettelurinteet, pulkkamäki,
moottorikelkka ajelua, makkaran-
paistoa, kahvia, mehua, arvontaa
ja mukavaa yhdessäoloa. Lisätie-
toja Raija p. 040 5387401

Vampulan Karjalaiset ry, Kokous-
ja tupailta ke 9.3. klo 18.00 Hele-
na ja Mikko Mylenillä, Välimäen-
tie 85. Kahvitarjoilu. Tervetuloa.

**Loimaan Seudun Karjalaseu-
ran teatterimatka** Tampereen
teatteriin katsomaan "Lentävät
morsiamet" 15.4.2011 klo 19.00.
Lähtö Loimaalta klo 17.00.
Sitovat ilmoittautumiset 13.3.
mennessä Maijalle puh. 040-
5824983.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Missä sijaitsee Tytyrin kai-
vos?
2. Mikä aurinkokuntamme
planeetoista on lähinnä
maata?
3. Mikä on karakali?
4. Minkä valtakunnan perusti
Kyyros Suuri?
5. Kuka oli antiikin Kreikan
aurionjumala?
6. Mikä on suurin Suomessa

- esiintyvistä lieroista?
7. Kuinka monta henkilöä
luovuttaa Suomessa verta
vuosittain?
8. Kuka oli ensimmäinen YK:n
virallinen pääsihteeri?
9. Minä vuonna Dolly-lammas
kloonattiin?
10. Montako saimaannorppaa
on jäljellä Metsähallituksen
mukaan?

Sanan Voimaa

25.2. Ps. 18:1 Minä rakastan sinua, Herra, sinä olet minun voimani.

26.2. Fil. 3:9 Näin minulla ei enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka uskoo.

27.2. 2. sunnuntai ennen paastonaikaa Joh. 4:34 Jeesus sanoi: ”Minun ruokani on se, että täytän lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen.” Virsi 358:2 Sä tule, Herra, luokseni, niin etten janoon nääntyisi. Jo alan aivan vaipua ja voimat alkaa loppua. Ah riennä, Jeesus, apuhun, kun olet lunastanut mun.

28.2. Ps. 44:24,27 Herää, Herra! Miksi nukut? Nouse, älä iäksi hylkää! Nouse auttamaan meitä, lunasta meidät armosi tähden!

1.3. Hoos. 10:12 Kylvääkää oikeudenmukaisuutta, korjatkaa uskollisuutta! Raivatkaa itsellenne uudispelto! Nyt on aika etsiä minua, Herraa, minä tulen varmasti ja annan teille siunauksen sateen.

2.3. 1 Kor. 3:7 Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun.

3.3. Joh. 6:63 Sanat, jotka Herra on puhunut, ovat henki ja elämä.

4.3. Ps. 44:2 Jumala, me olemme omin korvin kuulleet, isämme ovat

meille kertoneet, minkä teon sinä teit heidän päivinä, muinaisina aikoina.

5.3. 1 Kor. 3:10-11 Kukin katsokoon, miten rakentaa. Perustus on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea.

6.3. Laskiaissunnuntai Joh. 12:25 Jeesus sanoo: ”Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän.”

Virsi 55:4 Vain sille, joka suostuu uuteen, hän lupaa tosi elämän, ja valtakunnan salaisuuteen hän vihkii tielleen lähtijän. Niin vihan valtaan, kuolemaan luo rakkaus jo valoaan.

7.3. Ps. 31:3 Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta, vuorilinna, johon minut pelastat.

8.3. Jer. 8:6 Herra sanoo: - Minä olen kuunnellut heitä tarkoin - eivät he puhu niin kuin tulisi puhua. Kukaan ei kadu pahuuttaan, ei ajattele: ”Mitä minä olenkaan tehnyt!”

9.3. Tuhkakeski- Joel 2:13 Palatkaa Herran, Jumalanne, luo, sillä hän on anteeksiantava ja laupias, hän on kärsivällinen ja hänen hyvytensä on suuri. Hän voi muuttaa mielensä, peruuttaa määräämänsä rangaistuksen.

10.3. Matt. 6:16 Jeesus sanoo: ”Kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He muuttavat muotonsa surkeaksi, jotta kaikki varmasti huomaisivat heidän paastoavan.”

Onnittelupalsta

Yrjö Väisänen

70 v.

8.2.2011

Syntymäpäivä vietettiin Loimaalla.

Sananparsii

Jokkaisen hyvä ei ole samanlainen.

Jos leipä loppuu syyvää sit piirasta.

Kell on paikka paikan pääl sill on markka markan pääl.

Sananparret ja sanonnat koontanut: **Jaakon tytär Aili Heinonen**

Kokouksia

Hiitolan Pitäjäseura ry:n sääntömääräinen

KEVÄTKOKOUS

ti.15.3.2011 klo18, Tuomarink. 2 Pori. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Ilta jatkuu tarinailtana. Tervetuloa. **Hallitus.**

Kurkijoki-Seuran vuosikokous

13.3.2011 klo 14.00
Karjalatalolla
Sortavala-salissa,
Käpylänselä 1, Helsinki

Sääntömääräiset vuosikokousasiat. 45-vuotisjuhlakahvit.

Tervetuloa! Hallitus

Elokuviin

Talvisodan päättymisen muistopäivänä

Elokuva Evakko esitetään sunnuntaina 13.3. kello 14.00 Huittisten elokuvateatteri Kinossa (Sahakatu 2) Talvisodan päättymisen päivän muistoksi.

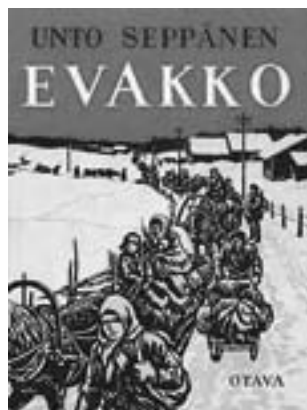
Evakko perustuu Unto Seppäsen romaaniin ja sen on ohjannut Ville Salminen. Elokuva on valmistunut vuonna 1956

Se kertoo herkän tarinan karjalaisesta perheestä sodan jaloissa vuonna 1939. Se kertoo peloista, odotuksista ja lähdöstä sodan jaloista. Se on kertomus lähdön tuskasta, matkan rasituksista, elämän toivottomuudesta, mutta myös karjalaisten uskosta ja peräänantamattomasta sisusta.

Filmi on tarkka kuvaus

sen ajan tapahtumista, melkein pä dokumentti. Mutta ilmestyessään se jäi Tunte mattoman sotilaan varjoon ja vaille ansaitsemaansa huomiota.

Tarinan päähenkilönä on Kuuluvaisen kylän voimahahmo Aato Nikkanen (Santeri Karilo), joka vahvana persoonana joutuu osallistumaan kylän evakointiin. Elokuvan vahvimmissa kohdauksissa Nikkanen joutuu käskystä tuhoamaan kotikylänsä rakennuksia polttamalla. Tämä ei tietenkään ole helppoa, ja sen Salminen on onnistunut tallentamaan filmille erinomaisesti. Karilo tekee läpi elokuvan todella vahvan ja vaikuttavan roolin. Kaikki näyttää olevan

näyttelemisessä kohdallaan; karjalainen murre tulee viipurilaiselta Karilolta autenttisesti ja on omiaan lisäämässä syvyyttä tähän hahmoon.

Huittisten näytökseen on kaikilla vapaa pääsy. Pääsylimpi on rajoitettu määrä ja niitä on saatavissa Huittisten toripuodista ja Vampulan kukkakaupasta. Tilaisuuden järjestävät Huittisten Karjalaseura ry ja Vampulan Karjalaiset ry.

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU

Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

TAAS SAATAVISSA

Erkki Rahkola & Carl-Fredrik Geust:

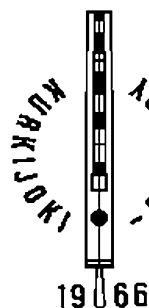
Vaiettu Elisenvaaran pommitus

Evakkohelvetti
20. kesäkuuta 1944
Ajatus Kirjat

Kovat kannet, 17 liitettä, valokuvia,
288 sivua, ovrh 38 €

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimistosta 25 €

Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551, 050-521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

TOINEN KURKIJOKELAIS-SEMINAARI

aiheena: SUKUTUTKIMUS

Lauantaina 12. maaliskuuta 2011 alkaen klo 13.00 Forum Marinumissa, Linnankatu 72, Turku

Ohjelmassa:

MAURI RASTAS, Hiitola-Kurkijoki sukututkimuspiirin perustaja ja kehittäjä
Sukututkimus on hauskaa

VEIKKO REPO, sukututkimuspiirin nykyinen vetäjä
Sukututkimus on lahja kurkijokelaisuudelle

LAURI LAUKKANEN, Kurkijoki-Säätiön hallituksen puheenjohtaja.
Perinteen tallentaminen Kurkijoki-Säätiössä,
Kurkijoki museon tulevaisuus.

KARI RAHIALA, Kamarineuvos.
Keskustelun juonto

Seminaari on maksuton ja kaikille avoin.

Pyydämme kuitenkin ilmoittautumaan saadaksemme oikean henkilömäärän kahvitilaisuutta varten. Museon sisäpihalla on runsaasti parkkitilaa henkilöautoilla tuleville.

Ennen seminaarin alkua on mahdollisuus omakustanteiseen lounaaseen paikallisessa ravintola Daphnessa.

Ilmoittautumiset viimeistään 6.3.2011 mennessä Riitta Sainiolle 040-5447582 tai Sakari Karsilalle 0400-210208.

KURKIJOKI-SEURA ry

Porissa neulottiin Hiitola-sukkia

Pitkän käytävän toisesta päästä kuuluu pauhaava puheensorinan ja naurun sekamelska. Käytävän kumman puolen luokahuoneissa on ryhmiä omista touhuisaan, mutta ääntä kuuluu vain toisesta päästä. Tiedän, että siellä on kohteeni. Olen menossa Hiitolan Pitäjäseuran järjestämään Hiitola-sukka -neuletapahtumaan Porin Työväenopistoon. Perille päästyäni näen tupaten täyden luokahuoneeseen. Lähes 40 naista keskustelee keskenään kuunnellen samalla ohjeita ja käsissä olevat neulomukset ovat hyvällä alulla.

Lauantain 12. helmikuuta tapahtuma oli alkusoitto Hiitolan Pitäjäseuran tavoitteissa tallentaa perinnettä toisen polven karjalaisille ja heidän lapsilleen seuran sihteerin Raija Laaksosen mukaan.

– Pyrimme tallentamaan kaikenlaista perinnettä ja eritoten hiitolaista käsityöperinnettä. Naistoimikunnassa heräsi ajatus järjestää neuletapahtuma, joista ensimmäisessä päätettiin

opetella Hiitola-sukan valmistus. Etenkin toisen polven karjalaisia aihe kiinnosti niin paljon että aloimme pelätä luokkatilan käyvän pieneksi. Onneksi ketään ei jouduttu jättämään ulkopuolelle, sillä selvisimme lisätooleilla, paljastaa Raija Laaksonen.

Kudontamalli selville

Hiitola-sukan neulonnassa naisväkeä ohjeistanut Piia Ketola kertoo kudontamallin olleen hakusessa viime kesän Hiitolan pitäjäjuhljen yhteydessä pidetystä käden taidon näyttelystä alkaen.

– Serkkuni Pirjo Kopra oli saanut haltuunsa Hiitola-sukan vanhan perinteisen mallin, mikä oli esillä näyttelyssä. Silloin päätettiin ottaa neulontamalli selville ja suunniteltiin että talvella tehdään Hiitola-sukkia. Apu löytyi Ritva Tillqvistiltä

Lahdesta. Hän teki meille kudontamallin, iloitsee Piia Ketola.

Ritva Tillqvistin laatima neulonta- tai kudontamalli

Eveliina Ahola, Mirja Perälä sekä lähes neljäkymmentä muuta olivat oppimassa Hiitola-sukkien tekoa.

julkaistiin 19.11.2010 Kurkijokelainen-lehdessä nro 22 sivulla 9. Piia Ketolan mukaan sukan malli on yksinkertainen, joten se sopii myös aloittelijalla.

Sukkatapahtumassa oli mukana sekä kokeneita käsityöntekijöitä että alkuvaiheessa olevia. Eveliina Ahola (15-v) kertoi tehneensä käsitöitä tähän asti lähinnä koulussa.

– Kyllä tänne oli ihan mukava tulla mukaan oppimaan karjalaista käsityötä, totesi mummon, Aila Kemppainen, mukana sukantekoa oppimaan tullut Eveliina.

Kokenutta kaartiä edusti käsityöalan ammattilainen Mirja Perälä, jonka äiti oli pyytänyt seurakseen nähtyään lehdestä tiedon tapahtumasta.

– Olen tehnyt käsitöitä pienestä pitäen, ja aina on joku neulomistyö menossa. Lähdin äidin seuraksi, mutta kyllä minua kiinnostavat yleensäkin perinnekäsityöt, painotti kehitysvammaisten ohjaajana toimiva Perälä.

Kiinnostusta on odotettavissa myös kasvavassa sukupolvessa. Siitä olkoon esimerkkinä Aira Uusivaara, jolta kolme 5-vuotiasta tyttöä kyselee että ”koska sinä mummo opetat” ja toistavat että ”opeta mummo meidät kutomaan”. Heidän opettamisensa sekä käsitöihin että piiraiden paistoon on Airan

mielestä perinteen siirtoa parhaimmillaan.

Nyytinkipitsi

Piia Ketolan ja Raija Laaksosen mukaan kiinnostus Hiitola-sukan tekoon ja muunkinlaisten neulomiseen liittyvien mallien oppimiseen on ollut niin suuri, että tämänkertainen tapahtuma saanee jatkoa.

Yksi kohde voisi heidän mukaansa olla seuraavana vaikka nyytinkipitsit, mitkä olivat kannakselaispuvuissa

yleisiä. Ne ovat nyplättyjä pitsejä, joissa käytetään koristeena värikästä lankaa. Vanhin tunnettu maininta Karjalan nyytingeistä on Kurkijoen kihlakunnasta vuodelta 1635. Nyytinkipitsit kuuluivat Karjalassa arvostetuimpiin käsitöihin. Niillä koristeltiin pääasiassa juhlaesiliinoja, mutta niitä ommeltiin myös lakanoihin, nästyykikäsiliinoin ja paitojen olkapäihin.

– Karjalainen nyytinkipitsi eroaa tekotavaltaan raumalaisesta pitsinypläyksestä.

Hiitolainen malli on olemassa, mutta siitä ei ole ainakaan toistaiseksi löytynyt tietoja, kertovat Piia ja Raija.

Neuletapahtuman saama mahtava vastaanotto ja perinnekäsitöiden laaja kirjo saanevat aikaan sen että Porissa opetellaan tulevaisuudessa joko itäsuomalaisittain neulomaan tai länsisuomalaiseen tapaan kutomaan. Tai sitten käydään välillä perinneruokien parissa.

Kullervo Huppunen

Piia Ketola selvitti Hiitola-sukan kudontamallia.

Raija Laaksonen ja Hiitola-sukat, joihin tarvitaan harmaa tai valkoinen sekä viininpunainen lanka. Vasemmalla Aira Uusivaara, jolta lapsenlapset haluavatoppia kutomisen salat.

Sukututkijoiden kynästä

Alhon kyläkirjahanke etenee

Alhon kyläkirjahanke etenee suunnitelmien mukaan. Kokonaisuus on jo hyvin pitkälti kasassa, joskin tekstejä vielä lisätään, tarkistetaan ja muutellaan. Haastatteluita, joita tällä erää on jonossa yli 10, on jo tehty. Niiden tiedot voidaan helposti sijoittaa sopivaan asia-yhteyteen, kun pohjat ovat valmiina.

Tietoja otetaan vielä hy-

vin mielellään joka suunnasta ja kaikin mahdollisin tavoin vastaan.

Elkäähän työ suotta ujoskelko, myö tekijät ku ollaa kaik´ Kurkijove poikki. Tuolkoa vuoa huastelemmaa, vanhat kuvat, papiirit ja asjakirjat kainaloss. Tai riipustelkoa paperipalasel jottai muistikuvvii. Jos pännä jo vapisuo nii käjes, et siit ei taho tulla mittää,

nykäse lapselasta käjest ja sano hänell: siulku on nii kaunis kaunokirjotus ni kirutaha miul jottai, mie vaiksanelen siul mitä laitait sin paperil. Ja myö saatetaa kyl tulla käymääkii ja huastelemmaa, kohvpalkal.

Uskomattomia ja ainutlaatuisia löytöjä olemme tehneet esimerkiksi vanhoista repaleisista, evakomatkoilla nuhraantuneista

muistikirjoista ja papereista.

Alhon ja salokylän taloihin liittyviä kysymyksiä

Työryhmä tarkistelee ja lisää tällä erää Alhon ja salokylän taloihin ja niiden omistajaperheisiin liittyviä tietoja. Kurkijoki kylästä kylään kirjan laajemman kartan (Salokylä) talot 1-25 on jo käyty läpi. Vastaan tulee joitakin sellaisia taloja, joista ei ole voitu arkistojen pohjalta tämentää, kuka siellä asui tai kenen se oli. Laajassa kartassa on paritallaista.

Talosta 12 Alhonsuon lai-

tamalla, on em. kirjassa merkintä Torikan mökki. Muistelkaapa alholaiset, kenen se oli, asuiko joku joskus siellä vai oliko esim. salomökin tapainen karjamaja. Toinen tapaus on samassa kartassa talo 24 Kojo. Talo oli Riekkalan rekisterikylän mailla, mutta sen on katsottu kuuluvan Alhon kylään. Päätilan nimi, josta se on lohottu, on Riekkala RNo 1:4 Uutela. Asuiko talossa ennen sotia Pekka ja Anna Kojon perhe vai Juho Kojon leski (tai sisar) Maria tyttärensä Helenan kanssa?

Sukututkimukset kulkevat kyläkirjan teossa koko ajan rinnalla. Pyrimme

saamaan selville, mistä ja milloin suvut ovat Alholle tulleet. Alholla on myös monia samannimisiä sukuhaaroja, joista etsitään yhteistä kantaisää sukulaisuuden toteamiseksi. Sukuasioista kuitenkin myöhemmin ehkä lisää...

Näiden puhelimien päässä on kaikista lisätiedoista ja tarkennuksista kiitollisia Ahti Kurri 050-373 9369 Lauri Pölkki 0400-514 545 Veikko Repo 050-560 6049

P.S. Meidät löytää myös Turussa 12.3.2011 järjestettävässä sukututkimusaiheisessa tapaamisessa!

Evakkotaival johti Pöytyälle

Aatteelle uskolliset Kurkijoella osa 2.

Monilla kurkijokelaisperheillä evakkotaival johti Pöytyälle jo talvisodan jälkeen. Näiden joukossa oli myös P.J. Rouhiaisen perhe. Rouhiainen kertoo, että he saivat monen muun kurkijokelaisperheen kanssa pika-asutustilan Pöytyän Pihlavasta keväällä 1941. Tämä kausi jäi kuitenkin lyhyeksi kun jatkosodan alkamisen ja Karjalan valtauksen jälkeen päästiin muuttamaan takaisin Kurkijoelle.

Jatkosota päättyi syksyllä 1944 tunnetuin seurauksin ja uusi evakomatka johti joukon kurkijokelaisia jälleen Pöytyälle, koska se kuului kurkijokelaisten asutusalueeseen. Se käsitti Loimaan seudun kymmenkunta kuntaa.

Pöytyälle tulemisesta ja sopeutumisesta, vaan ei vielä sulautumisesta, kertoi P.J. Rouhiainen, että talvisodan jälkeen ehdittiin saada pika-asutustila Pihlavasta keväällä 1941. Tehtiin hallintasuunnitelma ja kevätkylvöt. Jatkosodan alettua ja Kurkijoen tultua vallatuksi lähdettiin takaisin Kurkijoelle ja luovuttiin Pihlavan tilasta.

Me olimme asuneet kartanon rakennuksissa ja kun lähdimme Kurkijoelle, niin kartanon omistaja ja emäntä Lempi Kauhanen sanoi, että jos käy niin onnettomasti, että joudutte lähtemään uudestaan, niin tervetuloa takaisin. Minä menin kotiin-paluun aiheuttamassa hyvän mielen höyryssä sanomaan, että eihän me kotoa enää mihinkään lähdetä. Mutta toisin kävi ja minä jouduin syksyllä 1944 soittamaan emännälle ja kysymään asuntoa. Emäntä toivotti tervetulleeksi ja muistutti, että mitähän hän sanoikaan? No,

meille tarjottiin sitten uudelleen tämä sama tila.

Rouhiainen kertoi edelleen, että tuntui siltä, että vaikka Pöytyällä oli kaksi maalaisliiton paikallisosastoa, niin katsottiin tarpeelliseksi jatkaa oman paikallisosaston toimintaa, jolle tuntui olevan hyvät edellytykset. Tulossa kun olivat kunnallisvaalit sekä eduskuntavaalit.

Vuoden 1947 kunnallisvaaleihin mentiin omalla karjalaisten listalla ja eduskuntavaaleihin saatiin yhteistyön tuloksena oma kurkijokelainen ehdokas. Hän oli Pekka Kiiski, joka tulikin valituksi eduskuntaan.

Toiminnan aloittaminen oli sikäli helppoa, että osastolla oli omia varoja tallessa. Oma talo oli myyty vuonna 1939 ja rahat, pankkikirja sekä muitakin tärkeitä papereita oli saatu tuotua mukana. P.J. Rouhiainen kertoi, että Matti Kiiski oli ollut rahastonhoitajana. Kun Matti oli sodassa, niin hän oli antanut pojalleen, vasta 15 vuotiaalle Heikille luottamustehtävän ensimmäiselle evakkomatkalle lähdetessä pitää huoli matkalaukusta missä rahat ja pankkikirjat olivat tallessa. Heikki oli nukkunut evakkomatkalla monia öitä matkalaukku päänalusena. Tärkeimmät paperit ja varat saatiin pelastettua myös toisen evakkomatkan kurimuksessa.

Kurkijoen kunta, seurakunta ja monet merkittävät yhdistyksen sekä liikelaitosten perustivat Ilmajoella 4.5.1946 Kurki-säätiön ja siirsivät sen nimiin omistamansa varat käytettäväksi entisten kurkijokelaisten henkisen ja aineellisen hyvinvoinnin tukemiseen.

Maalaisliiton Kurkijoen paikallisosasto luovutti mui-

Reino Rouhiainen kukitettiin kunniajäseneksi Keskustan Oulun puoluekokouksessa 10.6.2006. Kuva: I. Aro

den muassa säätiölle 5000 silloista markkaa säätiön peruspääomaksi.

Reino Rouhiainen kertoi, että maalaisliiton Kurkijoen paikallisosaston toiminnan aloittaminen antoi virkistävän sysäyksen myös paikalliselle väestölle ja Pöytyän paikallisosastojen toiminta vilkastui ja Kurkijoen osasto liittyi myös kunnallisjärjestöön. Osaston toiminnan alkuaikoina siihen kuului myös muutamia Karinaiisiin sijoittuneita kurkijokelaisia, mutta vähitellen he siirtyivät Karinaisten maalaisliiton osastoihin.

Kurkijokelaisten ansioksi voitaneen, ainakin osittain, laskea se, että Pöytyällä vaihtui valtuuston vasemmostoenemmistö maalaisliittolaiseksi. Toivo Rouhiainen kertoi, että P.J. Rouhiainen ja Karinaiisiin sijoittunut Juho Heinonen olivat ne henkilöt, joille kuuluu kun-

nia osaston henkiin herättämisestä. Kurkijoen osaston aktiivisesta ja menestyksekkästä työstä kertoo se, että karjalaiset ovat saaneet jo vuoden 1947 kunnallisvaaleista lähtien suhteellisesti erittäin hyvän edustuksen kunnanvaltuustoon ja myös -hallitukseen sekä eri lautakuntiin. Useimmiten on valtuustossa ollut neljä karjalaista valtuutettua. On selvää, että kunnalliselämään on vuosikymmenien mittaan tullut toisen ja jopa kolmannen polven karjalaisia. Esimerkiksi vuoden 2004 kunnallisvaaleissa valittiin viisi karjalaistaustaista valtuutettua. Heistä yksi on jo kolmatta sukupolvea.

Pitkäaikaisimmat kurkijokelaiset Pöytyän kunnalliselämässä ovat olleet Erkki Kiiski ja Reino Rouhiainen. Erkki Kiiski on kuulunut kunnanvaltuustoon 4 vaalikautta ja

toiminut saman ajan myös valtuuston puheenjohtajana. Reino Rouhiainen on ollut kunnanvaltuustossa kolme vaalikautta ja sen jälkeen kunnanhallituksen jäsenenä useita vaalikausia. Kun lasketaan yhteen kaikki kunnalliset luottamustehtävät, niin Reinolle on kertynyt työvuosia alalla noin 60. Reino Rouhiainen on toiminut Maalaisliitto/Keskustapuolueen Varsinais-Suomen piiritoimikunnan jäsenenä 30 vuotta.

Kurkijoen paikallisosasto on vuosikymmenien mittaan järjestänyt puolueiden ohessa myös virkistysmatkoja, joissa tosin usein on pidetty ja vahvistettu myös aatteellista selkärankaa. Yhteisiä matkoja on tehty Ruotsiin, Ahvenanmaalle, Viroon ja Viipuriin sekä moniin kotimaan kohteisiin kuten esimerkiksi Vironperälle.

Keskustapuolueen Pöy-

tyän paikallissyhdistystä johtaa jo viidettä vuosikymmentä Reino Rouhiainen. Varapuheenjohtajana toimii Vilja Lahti, sihteerinä Eliina Keloniemi-Hurttila, rahastonhoitajana Tarja Salo, hallituksen jäsenenä Pekka Rasilainen, Pekka Kanervo, Hannu Ketola, Marja-Liisa Virtanen ja Hannele Rouhiainen.

Äskeisten kuntaliitosten jälkeen Keskustapuolueen Pöytyän kunnallisjärjestöön kuuluu vanhan Pöytyän kolme, entisen Yläneen kolme ja Karinaisten yksi paikallisyhdistys sekä Kurkijoen paikallisyhdistys.

Kunnallisjärjestön puheenjohtajana toimii Hannu Ketola Kurkijoen paikallisyhdistyksestä, jonka jäsenmäärä on 70 henkeä.

Arvi Heinonen

Pitkän linjan keskustalainen Reino Rouhiainen ministeriseurassa puoluekokouksessa.

Pöytyäläisiä 100-vuotisjuhlakokousedustajia Oulun puoluekokouksessa kahvitaulla. Kurkijoen paikallisyhdistys on osallistunut jokaiseen puoluekokoukseen. Kuva: I. Aro

Saavankylää ennen sotia. Tapio Nikkari on nimennyt talot. Kuvan ottaja ei ole tiedossa. Saara Turusen (Kokko) kokoelma.

Iv-tornista on jäljellä vain vääntyneitä rautoja ja betonijalustoja. Peltojen takana metsän rajassa näkyy maantie. Kuvan otti Tapio Nikkari 2004.

Elisenvaarassa ennen - ja nyt

Käymme vielä Saavankylällä ja Simolanmäelläkin

Yksi kuva on tuhat sanaa! Lause tuli mieleeni kun näin nämä Simolanmäen iv-tornista otetut valokuvat. Jokseenkin kaikista kuvien taloista tai niiden asukkaista oli vähintäänkin maininta Hellikki Mattlarin muisteloissa, Kurkijokelaisen numeroissa 10 ja 11/2010.

Edellisessä lehdessä oli talvinen kuva Saavankylän aseman puoleisesta osasta, tässä kuvassa on toinen puoli mäkeä kesäaikana. Yhteiskoulun vuonna 1937 valmistunut laajennusosa näkyy kuvissa. Olemme tutkineet valokuvia jälleen yhdessä Hellikin kanssa.

Kuvan maisema sävähdetti myös minua. Johtuiko se siitä, että olemme puhuneet Saavankylästä niin paljon. Vai voiko maisema, jonka on nähnyt montakin kertaa, mutta nelivuotiaana ja yli 70 vuotta sitten, palautua mieleen. Isä-Pekalla oli kuulemma ollut tapana ennen sotia ottaa minut ja Leena-siskokin mukaansa, kun hän vei maitotonkkia

osuuskaupalle tai minne veikin. Kiiskilästä, kotitalostani, tultiin asemanseudulle Sopen tietä, joka kulkee kuvassa keskellä vaakasuoraan ja kääntyy kohta kuvan oikealla puolella mäellä lähes samansuuntaiseksi kuin Lopotin tie, joka näkyy valokuvassa ylempänä. Rattailta käsin on voitu lähes puolen kilometrin matkan ajan katsella tätä näkymää peltojen yli. Oliko isä ehkä sanonut, että tuonne sinäkin sitten isona tyttönä...

Yhteiskoulun rakennus kohoaa mäellä kuin linna. "Toisen kerroksen ikkunoista saattoi länteen katsomalla nähdä Simpeleen tehtaiden savut." Saavankylän alkupeiräiset asukkaat, kelloseppä Juho Pekkinen, Helena Kosonen, ja Katri Luomajoki ovat jääneet pienissä taloissaan kuin vahingossa paikoilleen tuon kolossin ympärille.

Kelloseppä Pekkinen mökissä oli kaksi huonetta. Toisessa asuttiin ja toisessa oli kelloseppän liike. Pekki-

nen istui pallilla ja korjasi kelloja, muistelee Hellikki. Huoneessa oli lisäksi tiskinpätkä, jolla oli kyniä, paperia, kynäkoteloita, kiiltokuvia ym koululaisten tarpeisiin.

Luomajoen pieni punainen mökki ja ulkorakennus ovat kuvassa koulurakennuksen oikealla puolella rinteessä. Mökin alapuolella näkyy marjapensaita ja siinä oli myös kasvimaa ja polku maantielle. Yhteiskoulun käymälärakennus, tai niin kuin silloin sanottiin, "ulkokohueet" oli jokin näistä rakennuksista.

Hellikki ei tunnista tämän kuvan "kaksipiippuisista" vaaleaa rakennelmaa. Sen taakse jää Helena Kososen, "Tipu-Helenan" mökki. "Pienen pieni harmaa mökki tuskin erottui harmaasta kalliosta". Ei ollut ulkorakennusta ja polttopuut olivat ulkona tervapahvin alla. Kun koulurakennusta jatkettiin, välimatka hänen mökkiinsä lyheni entisestään, mutta hän sai olla siinä. "Eihän kukaan vanhaa ihmistä pois

käskemään" muistaa Hellikki kuulleen.

Hukkasten naapuriin valmistui seurakuntatalo vuonna 1938. Tässä valokuvassa näkyy sillä alueella jotain vaaleata ja epäselvää. Lehden edellisessä numerossa oli kaavakartta, jossa saattaa nähdä rakennuksen ääri viivat ja koon verrattuna esimerkiksi koulurakennukseen.

Johtajatar Hukkasen punainen talo jää kuvassa puiden varjoon, vain valkoiset nurkkalaudat ja Hellikin vaalea leikkimökki näkyvät. Leikkimökin edessä oli ollut tie alas maantielle. Maantien varressa oli ollut valkoinen portti, jonka reunatolppien päällä olivat "pahan ilman linnut", mustat taotut lintuprofiilit. Leikkimökin ympärillä oli ollut kukkaistutuksia, Saimi Hukkasen kallon koloihin istuttamia kukkaharvinaisuuksia.

Koko tontin leveydeltä kasvava orapihlaja-aita ulottuu maakellarista tehtyyn koperoon saakka.

Simolanmäellä, Louhkan mäellä, oli Kiiskin talo ja sen lähellä ilmavalvontatorni. Kuva on otettu jostain Härmäläisen talon luota tai vielä kauempaa, koska torni ja talo näkyvät kuvassa päällekkäin. Kuva: Muistojemme Kurkijoki

Siellä oli ollut "pumppu", laite, jonka avulla Hukkaset olivat saaneet vettä koulun vesijohdosta. Kumpare oli ollut maakerroksen peittämä, vaikka tässä kuvassa se on jostain syystä vaalea.

Jotain elämästä mäellä kertovat seuraavatkin Hellikin muistelot. "Tipu-Helena" ja Katri Luomajoki eivät juuri olleet tekemisissä keskenään. Helena tukeutui Kiiskin väkeen ja vietti heidän tuvassaan varsinkin talvisin pitkiäkin aikoja. Katri oli hyvin itsenäinen ja omavarainen. Hänen ystävänsä Ristiina Luukkonen poikkesi usein avuksi ja seuraksi ja naiset mm. leipoivat yhdessä. Kerran Saimi Hukkanen oli huomannut Ristiinan tiellä tulossa Pölläsen suunnasta ja oli huutanut ikkunasta hänelle, että jos he leipovat tänään niin Hukkasetkin ottaisivat mielellään muutaman piirakan. Saimi Hukkasen sisar, koulun voimistelun opettaja Toini Sorri, oli hämmästellyt sitä, että sisar huutelee ikkunasta ihmisille ja vielä pelkällä etunimellä. "Jos olisin kutsunut rouva Luukosta, ei hän olisi edes päättään kääntänyt", oli vastaus.

Kallion talossa perhe oli asunut yläkerrassa ja koko alakerta oli ollut puusepänliikettä. Kallion Maijan kanssa Hellikki oli leikkinyt joskus satuprinsessaa. Tytöt olivat kiinnostaneet höylän kippuraisia lastuja hiuspinneillä omiin hiuksiinsa korkkiruuvikiharoiksi, joista Hellikki oli lukenut satukirjoissaan.

Merran pajasta oli kuulunut kilkutusta ja kalkutusta Hukkaset saakka. Ajaessaan pyörällä sepän pajan ohi, Hellikki muistelee tavanneensa joskus pajan edessä asioimassa myös Kiiskilän isännän, jolla oli ollut rattailta mukana pieniä tyttöjä..

Hellikki kertoi edelleen, että valokuvassa näkyy Laukkasen iso lato vastapäätä Hukkasen taloa tien toisella puolella. Ja kuvan oikeassa reunassa näkyy osa Revon ulkorakennusta.

Etualalla pellolla oleva rakennus on ehkä sauna ja onko pihassa kaivo? Kaavakartan mukaan polku johtaa sieltä ylös Simolanmäelle.

Kiiskien sukukirjan mukaan isoisäni Antin vanhin veli Pekka Pekanpoika Kiiski oli muuttanut Kiiskilästä Simolanmäelle perheineen vuonna 1886. Tämän Pekan vanhin poika oli sitten Louhkan Pekaksi kutsuttu Pekka Kiiski. Pekka on ollut suosittu nimi suvussamme. Saimi Hukkanen oli kertonut tyttärelleen tietävänsä viisi Kiiskin Pekkaa. Simolanmäkeä on kutsuttu myös Louhkanmäeksi. Kun Kiiskit muuttivat vuonna 1928 Saavankylälle, annettiin entinen talo vuokralle.

Ilmavalvonta-torni on rakennettu todennäköisesti vuoden 1934 tienoolla. Silloin tuli Suomessa voimaan puolustuksen uusi aluejärjestelmä, jonka mukaan suojeluskuntien aselajit osin muuttuivat. Elisenvaarassa keskityttiin silloin ilmatorjuntaan ja ilmavalvontaan ja

Sopen tien risteyksessä odotimme bussia vuonna 2007 venäläisten rakentaman kaksikerroksisen talon vieressä. Kuva Antti Laine

Yksi Elisenvaaran puhdistusryhmistä Sopen tien risteyksessä kesällä 1941. Takana on Kallion rakennusten raunioita. Ryhmässä oli mukana myös miehiä, sillä pelättiin, että alueella saattoi vielä liikkua joukoistaan harhautuneita venäläisiä sotilaita tai pelättyjä desantteja, kertoi Hellikki Matillar. Tietääkö kukaan, mikä tumma suorakulmio on kuvan vasemmassa yläreunassa? Voisiko se olla rakennus, koska maassa on selvä varjo?
Kuva Pekka Kiiski

rakennettiin kaksi ilmavallontatortnia, toinen Simolanmäelle ja toinen aseman lähelle kuusimetsään. Näin kertoo kirja Kurkijoki sodasta evakkoon.

Kaikki kuvassa näkyvät talot oli poltettu, kun alue

vallattiin takaisin kesällä 1941.

Ensimmäisten palaajien joukossa olivat ns. puhdistusryhmien jäsenet. Isäni Pekka Kiiski on kuvannut yhden Elisenvaaran puhdistusryhmistä Sopen tien

risteyksessä. Takana näkyvät Kallion talon rauniot ja kauempana Simolanmäellä on iv-torni pystyssä, mutta Kiiskin talo sen lähellä on poissa.

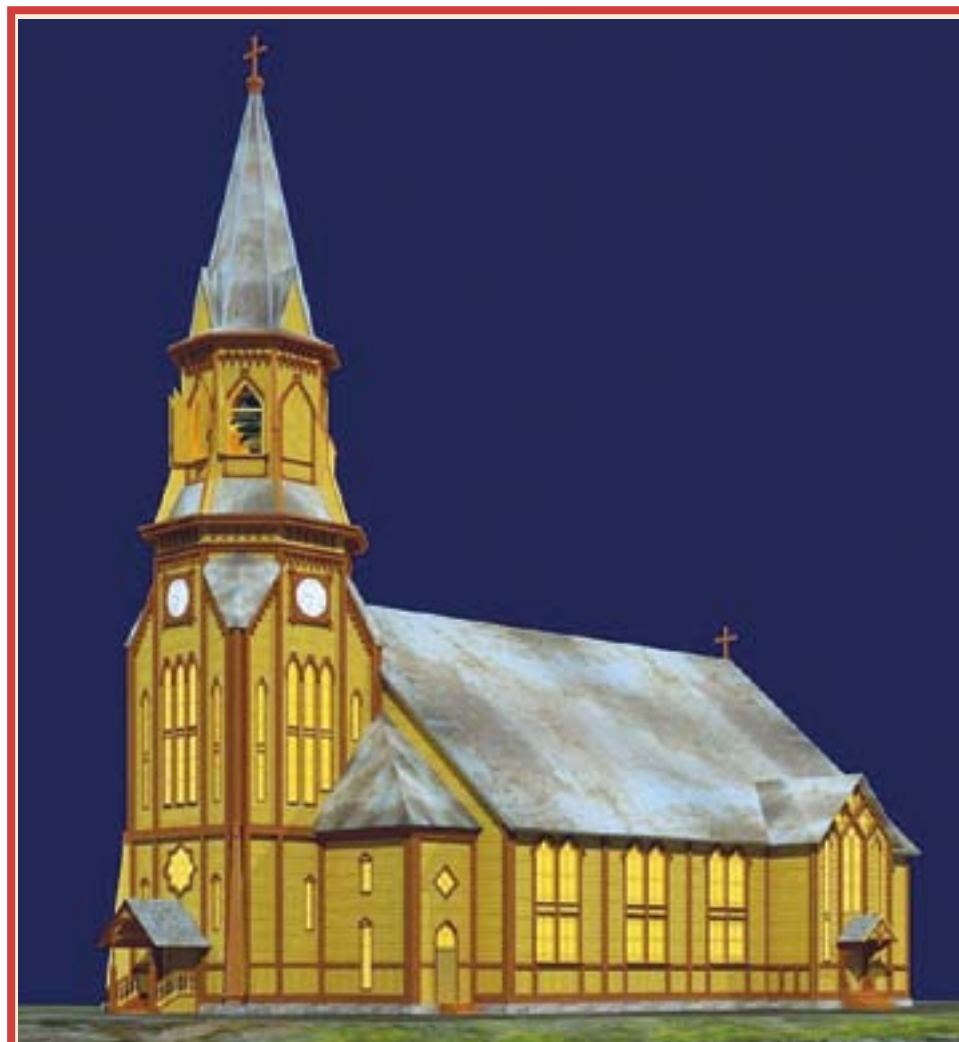
Emme tiedä, keitä kuvan henkilöt ovat. Jos tunnistat heistä jonkun, ilmoittaisitko siitä lehden toimitukseen. Sekin on mahdollista, että he eivät ole kurkijokelaisia. Esimerkiksi Saimi Hukkanen oli osallistunut samaan aikaan siivoustyöhön Räisälässä, silloisen asuinpaikkansa Kiuruveden lottien mukana. Ei ollut mahdollista valita kohdetta, kertoi tytär Hellikki.

Aivan kuvan oikeassa reunassa, varsan yläpuolella, näkyy tieviitta ja siinä taisi lukea: Sopelle.

Kuvan vasemmassa reunassa ylempänä on jokin tumma korkea suorakulmio ja sen vieressä maassa varjo. Oliko siinä muuntaja tai mikä muu korkea rakennus se voisi olla?

Merran paja toimi myös jatkosodan aikana. Hellikki ajeli useasti polkupyörällä pajan ohi. Hän muistaa että seppä Ilmari Merralla oli pajassa apuna venäläinen sotavanki nimeltä Andrei, joka osasi muutaman sanan suomea. ”Stalin paha” oli yksi hänen lauseistaan.

Jos muistan oikein, Kalliot rakensivat jatkosodan ai-

Kurkijoen kirkon 3D-mallinnus etenee

Kurkijoen kirkon 3D-mallinnos on edennyt Pietarin Eremitaasissa työskentelevän 3D-mallintaja Pjotr Skoblikovin sinnikkyydellä, vaikka Kurkijoen kirkon varsinaisia piirustuksia ei ole löytynyt. Skoblikov on mallintanut Kurkijoen kirkkoa pelkien valokuvien pohjalta.

Maalarimestari Aslak Sarre kertoi, että Lapinlahden kirkko on tehty prikulleen samoilla piirustuksilla.

Arkkitehti Netta Böök, joka on toiminut aktiivi-

Tarvitsemme kuvausapua!

Asutko Pohjois-Savossa, lähellä Lapinlahtea?

Olisiko sinulla, hyvä lukija, mahdollisuus käydä digikuvaamassa Lapinlahden kirkon piirustukset? Sinun ei tarvitse olla ”ammattikuvaaja”, tavallisella digikameralla onnistut.

Olisimme kiitollisia avusta!

Tarkempia tietoja:

Netta Böök, puh. 050 3664 634, netta@cc.hut.fi

sesti yhteistyössä Pjotr Skoblikovin kanssa materiaalin keräämisessä mallinnusta varten, soitti Lapinlahden seurakuntaan Pohjois-Savoon ja seurakunnasta sanottiin:

”Tervetuloa kuvaamaan piirustukset!” Lapinlahden kirkon piirustukset ovat seinällä kehyksissä, yksi niistä ilmeisesti itse kirkossa ja osa rullalle varastoituna.

kana uuden talon kauemmas Sopen tien varteen, metsän reunaan.

Rinne on nykyisin metsän ja pensaiden peittämä, mutta maantie on yhä olemassa. Kuvan yläreunassa oleva tie rukoushuoneelle on jäljellä. Hukkasen tie on hävinnyt, mutta heidän tonttinsa reunassa kasvaa nykyisin valkokukkainen orapihlaja, joka melkein peittää 1km tolpan.

Merran pajan kohdalta mäelle lähtevää polkua kuljimme edellisissä kertomuksissa ja päädyimme asemalle saakka.

Sopenkylän tien risteyksessä on nyt venäläisten rakentama kaksikerroksinen puutalo ja rinteessä sen takana on muutamia rakennuksia. Tietä, joka meni Hauksuon ja Kiiskilän ohi Sopelle, ei ole enää.

On ollut suurenmoista keskustella Hellikki Mattlarin kaltaisen henkilön kanssa, joka muistaa ja

tietää niin paljon elämästä Saavanmäellä ja Elisenvaaraissa ja joka jaksaa ja haluaa kertoa muistojaan. Tapio Nikkari, alakoulutoveri, on auttanut kuvien käsittelyssä ja löytänyt varastoistaan mielenkiintoisia valokuvia, jotka ovat olleet lähtökoh- ta monille keskusteluille. Lämmin kiitokseni teille molemmille!

Oli mukava lukea nimimerkki Lyylin kirjoitus ”Muistojen Simolanmäki” Kurkijokelaisessa no16. Muistaisikohan Lyyli mikä korkea rakennus on ”puh- istajien” kuvan reunassa?

Minun mielestäni kaikenlaisia muistoja on syytä kirjata talteen ja kertoa eteenpäin. Joku toinen saattaa muistaa tarinaan vähän lisää ja näin ”herutellaan” yhteisestä muististamme kaikki talteen.

Valokuvia katsellessa niistä saattaa löytyä jotain sellaista, mitä ei ole aikai- semmin huomannutkaan.

Toivoisin lisätietoja ja/tai korjauksia, ehkä myös kuvia, näihinkin kertomuksiin.

Marjaliisa Laine

Tietoja voi lähettää tai soittaa Kurkijokelaisen toimitukseen tai voi jättää soittopyynnön minullekin numeroon 09 - 412 64 67. Valokuvat palautetaan, joten osoite kuvan taakse!

Tämän tarinan yhteydessä on kyselin: Keitä on puhdistusryhmässä? Mitä näkyy saman kuvan vas. reunassa?

Edellisessä jutussa kysyttiin kenen talon edessä rouva Relander ja hänen tyttärensä seisoivat ja oliko talo Saavanmäellä. Keitä muita oli kuvassa? Lisäksi kyseltiin ompeluseuran ”Elisenvaaran rouvien” nimiä.

On kysely myös pulpetin kantajien kertomuksia koulustaan ja tietoja ja/tai kuvia seurakuntatalosta.

Maantien varressa orapihlajapensaiden keskellä on 1km tolppa. Kun nykyisin ajaa Lopottiin päin, huomaa että seuraavassa tolpassa on numero 13, sitten 12 ja ennen Lopottia 1km. Kuva M. Laine

Vanhat esineet evakossa Isoisän Amerikan arkku

Veljeni Antti teki suurtyön selvitellessään sukumme vaihteita. Erään Kurkijoen matkan aikana v. 1995 hän vaimonsa Riitan kanssa oli päättänyt etsiä isoisäni Emil Taitosen haudan Kurkijoen hautausmaalla. He löysivätkin isoisäni sekä isoisovanhempieni hautakivet maahan kaadettuina tuuhean ruohon joukosta. Yhdessä nykyisin Kurkijoella asuvien tuttavien, Nikolain ja hänen poikansa Sergein kanssa he kaivoivat hautakivet ylös ja kunnostivat haudan.

Isoisäni, Iitissä 15.7.1857 syntynyt Antti Davidinpoika (+ v.1929) otti v.1885 nimekseen Taitonen. Miksi hän valitsi tämän nimen, saattaa jäädä arvoituksiksi. Suku ei tuolloin vielä ollut karjalainen eikä savo-

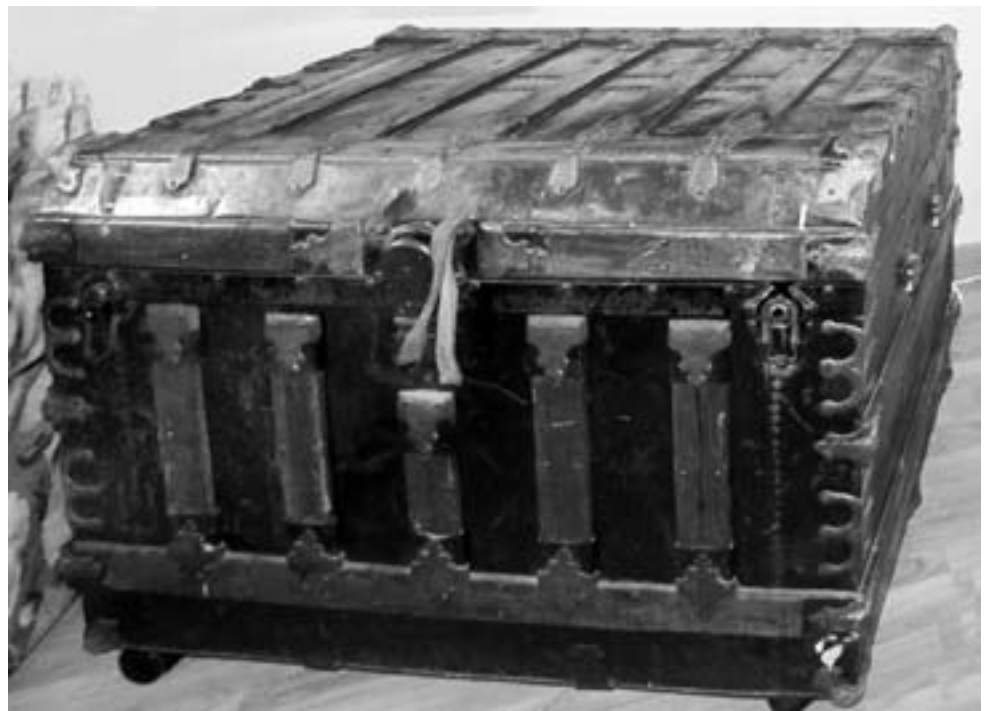
lainen, koska niillä alueilla kaikilla oli jo vakiintuneet sukunimet. Isoisäni Antti otti puolisoikseen Maria Lovisan (1860–1925) ja kummatkin ovat siis haudattuina Kurkijoelle lähelle Forsbackan hautausmaata.

Isoisäni Emil syntyi v. 1882 ja ilmeisesti nälkävuosien aikana 1900-luvun alussa lähti tuhansien muiden siirtolaisten joukossa Amerikkaan etsimään laivastoa leipää. Emil päätyi Kanadaan, ja teki työtä Toronton lähellä olevilla kaivoksilla. Suunnilleen v. 1910 ja noin kymmenen vuoden raskaan kaivostyön jälkeen hän palasi Kanadasta takaisin synnyinseudulleen Elisenvaaraan. Isoisäni avioitui Helena Mäkikosken kanssa v. 1915 ja isäni Toivo syntyi

v. 1917. Perhe asui Mikrilän kylän Turtiinmäessä n. kolmen kilometrin päässä Elisenvaaran asemasta.

Emil Taitosen kohtaloksi muodostui vamma, jonka hän sai kovan pakkastalven aikana v. 1929 metsätoita tehdessään lyötyään kirveellä jalkaansa. Verenvuodosta huolimatta hän onnistui rauhautumaan metsästä kotiinsa. Silloin 13-vuotias isäni Toivo joutui kiireessä valjastamaan hevosen reen eteen ja kuljettamaan isoisäni Elisenvaaraan lääkäriin. Kova verenvuoto oli kuitenkin heikentänyt isoisää, niin että hän ei enää toipunut vaan kuoli muutaman viikon kuluttua.

Isäni asui kahdestaan isoäitini Helenan kanssa Turtiinmäen tilalla, kunnes monien muiden nuorten kanssa joutui sotaan. Hän toimi ilmatorjunnassa, kunnes lähtökäsky evakkoon annettiin ja muuttokuorma kuljetettiin Mikrilästä Elisenvaaran asemalle. Monien vaiheiden ja viivytysten jälkeen päädyttiin Seinäjoelle ja sieltä Ylivieskaan, missä äitini Hilkan suku asui. Lopulta Ylivieskasta päädyttiin Loimaalle, koska Loimaa oli valittu Kurkijoelta peräisin olevien asutusalueeksi. Onkijoen kylästä isäni ja äitini saivat ostaa asutustilan, jossa minäkin vietin lapsuusvuoteni. Isoäitini Helena kuoli evakossa Loimaalla v. 1957.

Isoisän Amerikan arkku kunniapaikalla

Kuvassa oleva Amerikan arkku voisi kertoa monta tarinaa, onhan se matkustanut pitkin maita ja meriä isoisäni mukana aluksi Kanadasta Elisenvaaraan ja myöhemmin isäni evakkokuorman mukana Mikrilästä Loimaalle. Arkku on rautavahvisteinen ja siksi painava. Voin

vain kuvitella ihmisiä, jotka silloin aikoinaan joutuivat siirtelämään täyteen pakattua arkkuja. Siksi asensin arkun alle pyörät.

Koska minäkin aikoinani asuin pitkään ulkomailla, isäni kerran totesi että arkku kuuluu minulle, koska myös se on ollut kulkeva luon-

noltaan.

Nyt isoisäni Amerikan arkku on kunniapaikalla kotonani muistuttamassa vaiheistaan merten myrskyissä ja junan kolkkeissa evakkomatkan aikana.

*Teksti ja kuvat:
Jaakko Taitonen*

Yksityiskohtia rautavahvistuksista

*Taitosen sukuhaudat Kurkijoella v. 1995, kunnostuksen jälkeen.
Kuva: Antti Taitonen*

Mauri Rastas:

Amiraali Lattu oli äitini pikkuserkku

Amiraali Latusta oli mielenkiintoinen kirjoitus 11.02.2011 lehdessä.

Koska äitini Maria Pekantytär Rastas, os. Lattu, myös Nehvolasta, oli amiraalin pikkuserkku, tekee tietysti mieli kertoa omista sukututkimus- ja taustatiedoista asiaan liittyen.

Hiitolan kylähistoriasta

Amiraali on tunnettu jo aiemminkin, sillä Hiitolan Kylähistoria (painettu 1972) s. 340 kertoo: ”Niinpä kun Nehvolasta siirtyi Amerikan Yhdysvaltoihin 1907 siihen asti läkseimenä eli hyryläisenä ollut Simo Matinpöika Lattu vaimonsa Liisan ja vuoden vanhan poikansa Onni Petterin kanssa, ei ehkä voitu aavistaa, että tämä Onni Petteri Lattu suorittaa yliopistollisen loppututkimonsa Kalifornian yliopistossa 1930 sekä saa sota- korkeakoulun diplomaansakin meriupseeriksi Yhdysvaltojen merisotakoulussa Newportissa, Rhode Islandilla

1949 ja kohoo 33 vuotta kestäneen palvelunsa aikana Yhdysvaltojen laivaston kontra-amiraaliksi. Nykyään hän toimii Yhdysvaltojen sisäministeriön öljy- ja kaasuasianosaston pääjohtajana.”

Kurkijokelainen-lehdestä

Kurkijokelainen-lehdessä 17.2.1995 julkaistiin Vainajia-osastolla: ”Amiraali Onni Lattu. Washingtonissa kuoli 23.1.1995 amiraali Onni P. Lattu. Hän oli syntynyt Hiitolassa 24.4.1906. USA:han hän muutti Hiitolasta vanhempiensa kanssa jo 15 kk ikäisenä. Onni Lattu oli korkeimman arvon USA:n armeijassa saavuttanut suomalaissyntyinen upseeri. OL opiskeli mm. Kalifornian yliopistossa suorittaen siellä siviiliaineiden ohessa laivaston reserviupseerikurssin. Tämä johti hänet meriupseerin uralle. Ennen toista maailman sota OL palveli presidentti Rooseveltin adjutanttikunnassa.

V. 1940 hänet määrättiin laivastoasiamiehen apulaiseksi Berliiniin ja hän poistui sieltä Saksan julistettua sodan Yhdysvalloille. Sodan aikana hän toimi eri tehtävissä Tyynen meren sotanahtaimella. OL kävi Suomessa v. 1941 sekä toisen kerran 1963 vierailen tuolloin mm. sukulaistensa luona Nakkilassa. Tiedetään, että hän oli tuolloin kiinnostunut sukututkimuksesta kehoitettua suomalaisia sukulaistaan paneutumaan tähän aiheeseen. Sukututkimus on kuitenkin edelleen tekevä eikä niin muodoin ole tarkkaa tietoa, mitkä ovat esim. Kurkijoella asuneiden Lattujen sukulaisuussuhteet OL:ään. Vainajaa jäivät lähinnä kaipaamaan puoliso ja kaksi poikaa perheineen.”

Karjalainen parhaimmillaan

Sattumalta ilmaantui eräs hauska yhtymäkohta, kun sain aikoinani tietää, että allekirjoittaneen erään työtoverin isä ja amiraali olivat

samaan aikaan 1941 Berliinissä diplomaattitehtävissä ja tulivat perhetutuksiksi. ”Muistan, että amiraali oli hyvin seurallinen ihminen, karjalainen parhaimmillaan”.

(Tätä erittäin mielenkiintoista tuttavuutta sietäisi tutkijoiden selvittää, sillä mitähän kaikkea lie keskusteltu ja viestiteltä, sillä Suomi oli tuolloin Englannin (ja USA:n) painostuksen alla jatkosodan takia.)

Kenraali Lauri Koho on tietojeni mukaan tavannut amiraalin ollessaan USA:ssa: ”oli oikein fiksun oloinen ihminen”.

Presidentti Kekkosen USA-vierailun tapaamisten erästä kuvauksesta saamme lukea: ”Joukossa nippu omilla tahoillaan kunnostautuneita suomalaisiakin, kuten esimerkiksi Yhdysvaltojen laivaston komentaja, amiraali O.P. Lattu rouvineen, --”. No - hiukan menee ylitse. Amiraali oli sotilasarvoltaan ”rear admiral”, joka vastannee suomalaista kontra-amiraalia.

*Amiraali Onni Peter Lattu.
Kuva: U.S. Naval Historical Center Photograph.*

Sukujuuret

Amiraalin isä, Simo Matinpöika Lattu, kirkonkirjoissa työmieheksi, s. 11.07.1880, k. 23.01.1961 Fort Braggessa ja äiti oli Anna Maria Ernestintytär Veijalainen s. 28.12.1878, k. 24.10.1939. Äiti on siis Anna Maria, ei Liisa, kuten ym. kirjassa mainitaan. Kirkonkirjojen yms. sukututkimukseen käyvässä tiedossa on hiukan aukollisuutta, ilmeisesti poismuuttotilanteen takia (ko. perhe muutti siis jo 1907 Amerikkaan). Amiraalin ja äitini yhteinen esivanhempi (isoisien isä) on Simo Juhananpoika Lattu (27.02.1805-07.04.1860).

Kävin vuosia sitten Washingtonissa ja pitkällisen

hakemisen jälkeen sain US-Laivaston arkistosta amiraalin virallisen ansioluettelon, joka on sisällöltään melko sama kuin kirjoituksessa mainittu (ai kun helppoa) Internet-tieto, ja josta käy ilmi mm. että amiraalilla on kaksi poikaa. Yhteydenottoyritykseni heihin ovat epäonnistuneet.

Kotisivuni (<http://www.kolumbus.fi/rastas/>) sukututkimusosiosta löytyy jälkipolvikaavio, jossa on amiraalikin mukana (ko. kaavio suoraan: .../SukuData/jp_c74.html).

*Mauri Rastas
mrastas@kotikone.fi*

Karjalainen päivä Tampereella

Helmikuun 28. päivänä vietetään Suomessa Kalevalan päivää. Tätä päivää juhli-taan Karjalan Liiton piirissä Karjalaisen kulttuurin päivänä.

Tampereen kaksi Karjala-seuraa: 70-vuotias Tampereen Karjala-seura ja 6-vuotias ”vunukka” Hervannan Karjala-seura ovat valinneet karjalaisen tapahtumansa päiväksi perjantain 25.2.

Karjala-seurojen yhteistyökumppaniksi tuli Tampereen Turtolan Citymarketin kauppias Marko Vainikainen. Näin seuroille tarjoutui

mahdollisuus esitellä vilkkaana viikonloppuna karjalaista ruokaperinnettä ja tarjota samalla tavaratalon asiakkaille monipuolinen ohjelma.

Tapahtuman aikana myydään käsin tehtyjä karjalanpiirakoita ja vatruskoita, on runsaasti ohjelmaa sekä Karjala-seurojen esittelypöydät.

Esiintyjät: Lauluyhtye Iltatähti, runorouva Meri Miikkulainen, Tanhuryhmä Sipakka sekä Duo Kolja; Kimmo Ojala ja Riku Ket-tunen (klo 15.30). Esityksiä

on tasatunnein klo 10.30 alkaen.

Tampereen Karjala-seura ry. Per. v. 1940. Se on vanhin talvisodan jälkeen perustetuista karjalaseuroista Suomessa. Hervannan Karjala-seura ry. Per. v. 2005. On Suomen nuorimpia karjalaisia yleisseuroja.

KARJALAINEN PÄIVÄ pe 25.2. klo 10.00-17.00. Tapahtumapaikkana Citymarket, Turtola, os. Martinpojank. 4, 33710 Tampere.

Kirpeä pakkanen ei hydyttänyt mitalistien hymyjä. Vas. Saini Repo, Terttu Veijalainen ja Martti Repo.

Pilkillä pakkasessa

Loimaan Seudun Karjala-seuran talvipäivää vietettiin ulkoillen ja pilkkien Yläneen Pyhäjärvellä 13.2. Kipakka pakkasaamu, -25, ei aamulla oikein hyvää luvannut. Koska ilmoituksessa ei mainittu pakkasrajaa, lähdettiin uteliaina matkaan.

Kokoontuminen oli Veljesrannassa kello 10. Seitsemän pakkasta pelkäämätöntä saapui paikalle. Heistä viisi osallistui pilkkikilpailuun. Kilpailuaikaa lyhennettiin kahteen tuntiin pakkasesta johtuen.

Ei jäälläkään kylmä tullut, kun pukeutui lämpimästi. Ilma oli mitä parhain. Aurinko paistoi ja lämmittikin jo mukavasti, tuulikaan ei tehnyt kiusaa. Muutama ennakkoilmoittautunut jäi pois ilmeisesti pakkasta peläten.

Saunan kiuasta lämmitettiin, jotta saatiin lämmin kahvittelupaikka ja ulkona nuotiolla paistettiin kilpailun jälkeen makkaraa. Kyllä maistuihin hyvältä. Ja pullakahvit vielä päälle.

Mielestämme saatiin oikein onnistunut talvipäivä

vietettyä. Kiitos kaikille osallistuneille.

Saini Repo

Pilkkikilpailun tulokset:

1. Terttu Veijalainen.....2067 g
2. Saini Repo 448 g
3. Martti Repo 330 g
4. Lauri Veijalainen . 314 g
5. Pentti Kemppinen 295 g

Elämää ja enkeleitä

Kauniina aurinkoisena sunnuntaipäivänä aloin miettiä tätä elon polkua ihan pienestä pittäin.

Tul mieleen ko olin pien tyttö ja asuttii siirtolaisena Ylistarossa sen ison Kyrösojen lähellä. Siinä koski pauhasi melkein talon kohalla ja äit huuhto pyykkii siinä joessa ja miekii - oisinks mie olt neljä vuotie tai mitä – olin äitin kanssa. Miul ol joku nuken riepu ja mänin sitä huuhtomaa. Mut ko oli kova virta, ni se meinas miut siepata. Äit sai mekon helmasta kii ja siihe

miun rieppuun huuhtomine sillä kertaa jäi. Oonha mie sit jälkee päin paljon huuhtont, vaikka en Kyrösojen rannassa.

On se mukava tää ihmiselämä, ko sitä ajattelloo. Ko jottai osia ihmisest leikataa pois, niinko miustakii ja sit laitetaa uusia tilalle. Ensi sain jo nuorena hampaat ja sitte nyt vanhemmalla iällä kuulolaitteen, jotta kuulen lintuin liverrystä ja nyt viimeks tämän tekoni-velen lonkkaan. Mie oon onnellinen ko saahaan korjattua täl viisii. Nyt mie kävelen jon-

kin aikaa kahen kyynärsauvan kanssa ja ehkä kesällä jo ilman apuvälineitä.

Mie sain yhtenä päivänä ystävältäni kauniin enkelin, kun hää kävi minua kahtomassa. Se on tässä pöyvälä miun eissään antamassa miulle voimaa. Niihä ne enkelit on koko miun ikkään pitänet miun käistän kiinni ja mie uskon jot niin ne pitää eilleenkin, kuten hyvät ystävät ja lapset.

Ei miulla oo mittää hätää, elämä jatkuu keväisin odotuksin.

Karjalan mummo

Kurkijoki-Säätiön

STIPENDIT

kevään ylioppilaalle

Kurkijoki-Säätiö myöntää vuosittain stipendit Loimaan Lukiossa ja Elisenvaaran Lukiossa opiskelevalle abiturientille.

Stipendin arvo on 150 €

Stipendin edellytykset:

- opiskelijan sukujuuret ovat Kurkijoella Karjalassa alenevassa polvessa (isovanhempi/mat, isoisovanhempi/mat...)
- stipendin saaja tulee pitämään lyhyen puheenvuoron/esityksen Kurkijokelaisten Pitäjäjuhlaan Loimaalle 13.-14.8.2011
- 13.8. klo 19.00- alkavassa Muistojen illassa Loimaan Lukion stipendiaatti
- 14.8. klo 14.00- alkavassa Päiväjuhlassa Elisenvaaran Lukion stipendiaatti

Stipendin hakeminen:

- stipendiä haetaan hakemuslomakkeella, joita on toimitettu oppilaitokselle tai se on saatavissa alla olevasta osoitteesta
- hakemuslomake toimitetaan Kurkijoki-Säätiön toimistoon 6.5.2011 mennessä

Lisätietoja:

Pirkko Riikonen, varapuheenjohtaja p. 040-7421474,
e-mail: pirkkori@elisanet.fi

Kurkijoki-Säätiö,

puh. 02-7622551, e-mail: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Koulukuja 7, 050-5213336, 32200 Loimaa

Vanhoja kuvia

Heinätekoa Kurkijoen Lapinlahdella ”Perähamusen” pellolla syyskuun lopulla 1941.

Kuvassa Tyyne Kojo, Martta Hamunen, Lyyli, Siiri ja Miriam Heinonen, Johannes Heinonen, Israel Kojo ja lisäksi sotilaita. Kuvat lähetti Martta Hamunen

Valamon luostarisaarella kasvatetaan nykyään muutakin kuin hengen viljaa. Munkit ovat kiinnostuneita luostarisaaren maatalouden kehittämisestä omavaraistalouteen asti.

Arvovaltainen kutsuvierasjoukko kokoontui vuonna 2005 Valtra A 85 koneen luovutustilaisuuteen Valtra Oy:n traktoritehtaalte. Keskellä arkkipiispa Leo, hänestä vasemmalle maa- ja metsätalousministeriön entinen kansliapäällikkö Reino Uronen sekä Valtran silloinen tehtaanjohtaja Pertti Haukkala.

Teksti: Teuvo Ahokas, kuvat: Seppo Kotaniemi

Valamon luostarisaari alkaa elää omavaraistaloutta Hanke on saanut tukea Suomesta

Valamon neuvonta- ja seurantakokous vuonna 2007, munkit ja Karjalan Humanitaarinen Tuki ry:n edustajat yhteiskokouksessa.

Keski-Suomeen perustettu Karjalan Humanitaarinen Tuki ry on saanut katetta tehdyille työlleen Valamon luostarin maatalouden kehittämistyössä luostarisaarella. Opastettu maatalous ja luostarisaarella suoritettu salaojitus antoivat yhdyskunnalle menneenä syksynä perunaa jo 85 tonnia ja rehunsato on noussut 140 tonniin. Projektille asetetut tavoitteet on saavutettu monella sektorilla hyvin ylitettyinäkin, kertoo em. järjestön puheenjohtaja Seppo Kotaniemi. Projektin alkaessa satomäärät olivat vain kymmenesosa tämänhetkisistä tuotoksista.

Kun yhteistyöprojekti alkoi 2004, oli luostarisaarella peltoaluetta ehkä 15-20 ha, 12 lypsylehmää, muutama kymmen vuotta ja joitakin hevosia.

Pellot olivat 5-7 lohossa osittain metsittyneinä, epämuotoisia kuvioiltaan, mut-

ta maalaji pääosin hieta-, hietamoreeni ja multamaita, sellaisenaan hyvin viljelyyn sopivia. Pelloilta oli vuosikymmenten aikana korjattu ainoastaan heinää.

Ensiarvoisen tärkeänä kartoitusta tehtäessä todettiin viljelystarkoituksiin tuleville alueille tehtävä peruskuivatus, salaojitus.

Karjalan Humanitaarisen Tuen yhteistyökumppaniksi löytyi Tarvaalan maatalousoppilaitokset ja kun Suomen Ulkoministeriön myöntämän lähialuetuen avuin saatiin alkuun peltoviljelyn opastus ja konekannan kunnostus, oli luotu pohja omavaraistaloudelle.

Historiallista pohjaa tälle yhteistyöllä löytyy siitä, että Tarvaalan maanviljelyskoulu on perustettu aikoinaan Venäjän keisari Aleksanteri II aloitteesta.

Yhteistyön saavutuksista näyttöä

Luostarisaaren viljelyala on nyt nelinkertaistettu, salaojitettua peltoa on nyt nelisenkymmentä hehtaaria, kunnostamiselle olisi olemassa toinen samanmoinen ala.

Munkki Jefrem (Muhin) iloitsee yhteistyön sujuvuudesta ja aikaansaannoksista. - Meillä on ollut aikaisemmin vain paremmat edellytykset hengellisen viljelyn alalla.

Viime syksyn perunasato oli jo 85 000 kg ja karjan rehua saatiin kokoon 140 tonnia.

Kaikki tämä on sujuvan yhteistyön ja molemminpuolisen yhteisymmärryksen aikaansaannosta, toteaa kurjokelaisentyinen Karjalan Humanitaarisen Tuki ry:n hallituksen nestori Oiva Rouhiainen.

Lähialueen mittavaa yhteistyöprojektiä kuvastaa Suolahdessa sijaitsevan Valmet-traktoritehtaan, Keski-Suomen maaseutukeskuksen ja Suomen Maatalousministeriön tuella luovutettu lahjoitus, Valmet 604 traktori. Traktorin käyt-

Toimintakertomuksen kertomaa

Varsin yksityiskohtainen menneen vuoden toimintakertomus paljastaa, että vuoden aikana on järjestetty mm. koneiden huoltokoulutusta sekä seminaari maatalouden tuottavuudesta, osanottajina oppilaitosten rehtoreita.

Kauran ja herneen kylvä alkoi 18.5. ja perunan ja turnipsin viikolla 20. Heinän korjuu aloitettiin 29.6., viljan korjuu viikolla 31 ja perunan nosto 14.9. Sato oli erittäin hyvä.

Maansiirtoa on kesän aikana tehty 230 traktorikuormaa ja syyskynnöt aloitettiin viikolla 37.

Ryhmä Valamon henkilöä tutustui Suomen matkalla 21.-24.10. suomalaisen maatalouteen ja oppilaitoksiin sekä vierailu konemessuilla Jyväskylässä ja Valtran tehtailla Suolahdessa. Germanovin pelloista on mitattu ja piirretty viljelyskartat ja salaojien verkostokartat.

Viime vuoden projekteista mitattavin on ollut seitsemän kesäleirin järjestäminen lapsille, paikkoina Veskelys, Suojärvi, Värtsilä, Pit-

käranta, Vitele, Valamo ja Lahdenpohja. Leireille on osallistunut 250 lasta. Värtsilässä ja Suojärvellä on pidetty suomenkielen kurssit. Näiden kustannuksiin ovat osallistuneet Suomen Ulkoasian ministeriö, Suomen Opetus- ja Kulttuuriministeriö, Stiftelsen 7nde Mars-säätiö, eri yhteisöt ja yritykset sekä yksityiset tukijat.

Kansalaisjärjestöjä sitoo viiden vuoden sääntö, joka nyt täyttyi ja johon oli mahdollista saada avustuksia valtion tukemana, olipa hankkeen lähtötasovaikeus kuinka suuri tahansa. Humanitaarinen Tuki ry:n mielestä oppia on myös tullut yhdistykselle, miten tulee toimia vastaavissa tilanteissa. Työn hedelmät ovat synnyttäneet Valamoon halun kehittää itse itseään ja omaa maatalouttaan kokonaisvaltaisesti omakustannusperiaatteella, kuten me täällä Suomessa joudumme toimimaan, toteaa Seppo Kotaniemi.

TA

Finanssi ei niin tärkeä – konsultaatio tärkeä

Yhteistyön jatkamiseksi ja Valamon maatalouden kehittämiseksi Karjalan Humanitaarinen Tuki piti keskustelutilaisuuden 12.11.2010 Sortavalassa Miikkulan kirkolla.

Munkki Jefrem ilmaisi keskusteluissa tyytyväisyytensä Valamo-projektin onnistumisesta viime vuoden hyvät sätulokset todisteena. Jefrem kiteytti useaan otteeseen tulkin välityksellä ”Finanssi ei niin tärkeä, myös konsultaatio tärkeää.” Tulevaisuudessakin olisi toivottavaa, että asiantuntijoilla olisi mahdollisuus käydä Valamossa esimerkiksi valvomassa töitä vaikeimmissa kohteissa.

Tuen puheenjohtaja Kotaniemi totesi, että projektia on toteutettu viisi vuotta ja tässä muodossa ei enää saada rahoitusta Suomen valtiolta. Yhteisenä toteamuksena tuli keskusteluissa esille, että mikäli Valamossa oltaisiin kiinnostuneita yhteistyön jatkamisesta, muodostettaisiin ryhmä, johon kuuluisi oppilaitosten edustajia ja mahdollisesti ProAgria Pohjois-Karjala.

Munkki Jefremin lopputoteamus oli ”Jos kadotamme ihmisen, kadotamme spesialistiin”. Siinäpä se sanottuna! Sietäisi vaan mennä koko sanoma presidentti Medvedevin ja pääministeri Putinin kuultaviksi raja-alueen maakauppakysymyksessä, että kaikki toiminta ei voi olla yksipuolista sanelua.

TA

Valtra A 85 huoltoa vuonna 2010. Traktorilla on nyt ajettu 8 500 tuntia ja se on ollut viisi vuotta käytössä. Kuva Valamon huoltohallin pihalta, koneiden käyttö ja huolto-opetus olivat keskeinen osa projektia.

töopastuksen ja huoltotoimien järjestäminen kahdeksan vuoden aikana pitivät tiiviissä yhteistoiminnassa

lahjoittajat ja lahjan saajat, sen tuloksena luostarisaa- ralle lahjoitettiin vielä uusi Valtra A 85 traktori.

Pohjoisen Keski-Suomen oppikeskuksen lehtori Jukka Minkkinen ja opiskelija Eeva-Liisa Juvonen palaamassa v. 2008 neuvontamatkalta, jossa käsiteltiin maa-ainestutkimuksia, kartoitettiin peltoja ja tehtiin ojitussuunnitelmia.

Kristuksen Kirkastumisen luostari kiittää Teitä viljelysmaiden peruskorjaamisprojektin järjestämisestä.... Karjalan Humanitaarisen Tuen puheenjohtaja Seppo Kotaniemi sai vuonna 2008 kiitoskirjeen, joka jatkui pyynnöllä jatkaa projektia vielä, koska kaikkia viljelysmaita ei oltu saatu valmiiksi. Kirjeen allekirjoittajana oli Troitskin Piispa, Kristuksen Kirkastumisen Valamon luostarin igumeeni.

Liu lau laskiaista

Kurkijoen Särkijärven Kyytiseltä otetut laskiaiskuvat kertovat kaiken ikäisten laskiaisriemuista, kuvaaja Pekka Kyytinen. Tiedot kuvaan on kirjoittanut Sirkka Poutanen.

"Laskiaista Kyytisellä" on Sirkka Poutasen kokoomasta Kerttu Kyytisen albumista. Siinä ovat Eino ja Helvi Kiiski sekä Anni, Kerttu ja Pekka Kyytinen. Keskellä istuu viipurilainen vieras.

Escon puumerkki

Pekka Kyytisen POSTI- KORTIT

Talvikuvia:
• Pieni hiihtäjä
• Joulupuu
• Rekiajelu

Hinta 1 €/kpl
+ postituskulut
Tilaa
toimituksesta

Kesäkuvat: • Kevätkirkko • Kesänuotalla • Aitan ovella
• Rantavaja Laatokalla • Elopellolla

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02)7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoimena:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

kurkijoki.fi
on oikea
tietopankki

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Lohjalla
2. Venus
3. Afrikkalainen kissaeläin
4. Persian valtakunnan
5. Apollo
6. Kastemato
7. Noin 155 000 henkilöä
8. Trygve Lie
9. Vuonna 1996
10. Noin 260

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluottoon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN Varatuomari

Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppakatu 9–11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
VT Kaarina Nylamo
OTM Laura Kosonen
Turuntie 8–14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Tilaa Kurkijokelainen lahjaksi

viereisellä tilauskortilla
tai soittamalla
toimitukseen
p. 050-5213336

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaali.

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 39 eur. Tilattuna alle 1,70 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Sanomalehti

LUKIJAMATKAT 2011

I Konevitsan luostari-Kurkijoki ke-su 18.-22.5.

Alustava matkaohjelma:
keskiviikko: Loimaa-Helsinki-Rajahovi- Käkisalmi, yöpyminen Pyhäjärvellä
torstai: Pyhäjärvi-Konevitsan luostari- Kurkijoki
perjantai: kiertoajelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumatkoiden päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Sortavala-Värtsilä-Helsinki-Loimaa
Majoitus: 1. yö Pyhäjärvellä Musakan hotellissa, loput Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut Käkisalmissa, Konevitsassa ja Sortavalassa
Hinta: **400 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 40 €.

II Valamon luostari-Kurkijoki ke-su 8.-12.6.

Alustava matkaohjelma: lähtö ke n. 00.15 Loimaalta
keskiviikko: Loimaa-Helsinki-Värtsilä-Sortavala, yöpyminen Valamossa
torstai: Valamon luostari- Kurkijoki
perjantai: kiertoajelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumatkoiden päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Viipuri
Ohjelma voi muuttua niin, että ensin mennään Kurkijoelle ja Valamon matka lauantaina –sunnuntaina.
Majoitus: 1 yö Valamossa, loput Vatikassa mökeissä ja kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut Valamossa ja Sortavalassa
Hinta: **450 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 40 €.

III Viipuri pe-su 8.-10.7.

Alustava matkaohjelma:
perjantai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri, illallinen hotellissa
lauantai: opastettu kiertoajelu Viipurissa ja ostoskiertokierros, illallinen Pyöreässä Tornissa
sunnuntai: opastettu kierros Viipurin linnassa ja käynti Sorvalin hautausmaalla, Viipuri-Rajahovi-Helsinki-Loimaa
Majoitus: hotellissa Viipurissa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut
Hinta: **240 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 39 €.

IV Kurkijoki to-su 25.-28.8.

Alustava matkaohjelma:
torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi- Käkisalmi-Kurkijoki
perjantai: kiertoajelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumatkoiden päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Sortavala-Värtsilä-Helsinki-Loimaa
Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut Käkisalmissa ja Sortavalassa
Hinta: **300 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 39 €.

Hinnat saattavat muuttua ruplan kurssista tai Venäjän viisumipäätöksistä johtuen.
Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.
Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.
Viisumianomuskaavakkeen voi tilata toimituksesta puhelimitse tai poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.turunnevatours.fi

Vastuullinen
matkanjärjestäjä

**Turun
NEVA TOURS OY**

**Ilmoittautumiset
KURKIJOKELAISEN
TOIMITUKSEEN,**
matka I 21.3. mennessä,
matka II 6.4. mennessä,
matka III 9.5. mennessä,
matka IV 27.5. mennessä.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin klo 9-14,
puh. (02)762 2551, 050-5213336
Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen matkan alkua.
Muutokset alustavaan ohjelmaan mahdollisia.